

Evangelí del dimecres de la setmana XXXII de durant l'any: fe i gratitud

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana XXXII
de durant l'any: “Aixeca’t i ves-
te’n: la teva fe t’ha salvat”.

Demanem al Senyor aprendre
del leprós samarità. Que no
deixem de sorprendre'ns, de
meravellar-nos, de l'acció de
Déu en nosaltres.

Evangelí (*Lc 17, 11-19*)

Tot fent camí cap a Jerusalem, Jesús passava entre Samaria i Galilea. A l'entrada d'un poble van anar a trobar-lo deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i es posaren a cridar:

—Jesús, mestre, tingues pietat de nosaltres! En veure'ls, Jesús els digué:

—Aneu a presentar-vos als sacerdots. Mentre hi anaven, van quedar purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que havia estat guarit, va tornar enrere glorificant Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front a terra i li donava gràcies. Aquell home era un samarità. Jesús digué:

—¿No eren deu, els qui han quedat purs? ¿On són els altres nou? ¿No n'hi ha hagut cap que tornés per donar glòria a Déu fora d'aquest estranger? I li digué:

—Aixeca't i ves-te'n: la teva fe t'ha salvat.

Comentari

Jesús va amb els seus deixebles pel camí de Jerusalem i es troba amb deu leprosos. Ells criden a la distància perquè segons la llei de Moisès els leprosos vivien apartats^[1] per evitar contagis. Per això mantenen la distància.

El Senyor en indicar-los que vagin al sacerdot, que era el previst a la mateixa llei^[2] per a aquells que hagin estat curats de la lepra, els mostra que seran curats. Se'ns relata que eren deu i que només en torna un, que a més era samarità (entre samaritans i jueus estaven enemistats i no es parlaven)^[3]. Només en torna un per donar gràcies i glòria a Déu. Dels altres nou no

se'ns diu res. En canvi, a qui torna per agrair el Senyor li diu que la seva fe l'ha salvat.

De vegades ens pot passar el mateix que aquests nou. Acostumar-nos a l'acció de Déu en nosaltres, potser des de la infància, podem perdre de vista la grandesa incommensurable dels dons de Déu. Per contra, hi ha persones que han viscut molt de temps distants de Déu, moltes vegades simplement per ignorància, i en descobrir l'acció de Déu en ells se senten remoguts i es postren interiorment davant de Déu per agrair.

Demanem al Senyor aprendre del leprós samarità. Que no deixem de sorprendre'ns, de meravellar-nos, de l'acció de Déu en nosaltres.

[1] Cfr. *Lv* 13, 45-46

^[2] Cfr. *Lv* 14, 2 i ss

^[3] Cfr. *Jn* 4, 9

Sebastián Puyal // Debby
Hudson - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
dimecres-de-la-setmana-xxxii-de-
durant-lany-fe-i-gratitud/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dimecres-de-la-setmana-xxxii-de-durant-lany-fe-i-gratitud/) (27/04/2025)